

Se-așează soarele încoronat în munți

Emaanastasia

Se-așează soarele încoronat în munți

Se-așează soarele încoronat în munți
Să legene durerea din anii mei cărunți
Că pentru nemurire, scriu mii de poezii
Și logodesc cu mine, doar nopțile târzii.

Cad umbre mișcătoare pe leagănul de vis
Împărtășind absența poemului nescris
Iar doru-n risipire, îngheață rima, sloi
Și pulberea cenușii, se pierde vag prin ploi.

Tu dăntui pe-un poem, ca mugurele vieții,
Iar eu te văd prin geam, cum te văd toți poezii,
Protagonistii scriși deschid în van ferești
În calea neputinței căci tu nu te ferești.

Azi te-mpletesc în rime, cu versuri de amor,
Dar te sărut în gându-mi și nu mai pot să mor,
Mă răsucesc în friguri, pe-o brumă de-amăgiri
Și te surprind în iarnă, pe-a vremii rătăcirii.

Aș ridica privirea, în soarele din sori
Și aș cresta durerea, când nu mai poți să mori,
Aș scutura din plete, doar raze aurii
Și te-aș chema la mine, dar n-ai putea să vii.

Iar soarele coboară, încoronat în munți,
Arzând în el durerea, ce azi trasează punți
Când noi, ne ridicarăm, în iarna asta grea
Să scriem mii de versuri, cu fiecare stea.

Se-așează soarele încoronat în munți
Să legene durerea din anii mei cărunți
Că pentru nemurire, scriu mii de poezii
Și logodesc cu mine, doar nopțile târzii.

Cad umbre mișcătoare pe leagănul de vis
Împărtășind absența poemului nescris
Iar doru-n risipire, îngheață rima, sloi
Și pulberea cenușii, se pierde vag prin ploi.

Tu dăntui pe-un poem, ca mugurele vieții,

Iar eu te văd prin geam, cum te văd toți poeții,
Protagonistii scriși deschid în van ferești
În calea neputinței căci tu nu te ferești.

Azi te-mpletesc în rime, cu versuri de amor,
Dar te sărut în gându-mi și nu mai pot să mor,
Mă răsucesc în friguri, pe-o brumă de-amăgiri
Și te surprind în iarnă, pe-a vremii rătăcirii.

Aș ridica privirea, în soarele din sori
Și aș cresta durerea, când nu mai poți să mori,
Aș scutura din plete, doar raze aurii
Și te-aș chema la mine, dar n-ai putea să vii.

Iar soarele coboară, încoronat în munți,
Arzând în el durerea, ce azi trasează punți
Când noi, ne ridicarăm, în iarna asta grea
Să scriem mii de versuri, cu fiecare stea.